تأثیر غلظت روی در حمام نیتراتی بر بافت کریستالی و مورفولوژی سطح پوشش اکسید روی ایجاد شده به روش رسوب الکتریکی بر زیرلایه Ti6Al4V

رویا سعیدی، فخرالدین اشرفی زاده، کیوان رئیسی، مهشید خرازیها د*انشکده مهندسی مواد، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان ۸۴۱۵۶۸۳۱۱۱*

(دريافت مقاله: ۹۹/۰۳/۲۶ - پذيرش مقاله: ۹۹/۰۶/۲۴)

چکیدہ

در این پژوهش، پوشش اکسید روی به روش رسوب دهی الکتریکی از یک محلول حلوی نمک نیترات روی در غلظتهای ۲،۰، ۲،۰، ۳،۰ و ۲، مولار بر زیرلایه آلیاژ تیتانیمTi6Al4V اعمال شد. پوشش دهی در پتانسیل ثابت ۷ vs Ag/AgCl - و دمای ۳۴۳ کلوین انجام گرفت. اثر غلظت حمام بر بافت کریستالوگرافی، مورفولوژی و ترکیب شیمیایی پوشش بررسی شد. برای این منظور ریزساختار پوششها به کمک میکروسکوپی الکترونی روبشی و ساختار فازی و بافت پوششها با استفاده از خطوط الگوی پراش پرتو ایکس مورد ارزیابی قرار گرفت. از نتایج نمودارهای جریان - زمان به منظور مطالعه جنبه های الکتروشیمیایی پوشش دهی استفاده از خطوط الگوی پراش پرتو ایکس مورد ارزیابی قرار گرفت. از نتایج نمودارهای جریان - زمان به منظور مطالعه جنبه های به سمت صفحهای تغییر می باد. در غلظتهای ۲،۰ و ۲،۰ مولار بافت مرجح از صفحات چند وجهی (۲۰۰۰) است که با افزایش غلظت محلول به ۳،۰ و ۴،۰ مولار بافت صفحهای تغییر می یابد. در غلظتهای ۲،۰ و ۲٫۰ مولار بافت مرجح از صفحات چند وجهی (۲۰۰۰) است که با افزایش غلظت محلول به ۳٫۰ و ۴٫۰ نیز در پوشش بوجود آمد. نتایج حاصل از نمودارهای جریان – زمان نشان داد که با افزایش غلظت یونهای ۳٫۰ و ۴٫۰ مولار، علاوه بر اکسید روی، ترکیب نیترات روی نیز در پوشش بوجود آمد. نتایج حاصل از نمودارهای جریان – زمان نشان داد که با افزایش غلظت یونهای ۲٫۰ و ۴٫۰ مولار، علاوه بر اکسید روی، ترکیب نیترات روی نیز در پوشش بوجود آمد. نتایج حاصل از نمودارهای جریان – زمان نشان داد که با افزایش غلظت یونهای روی در حمام، جریان پوشش دهی کاهش می یابد. این امر منجر به ایجاد پوشش هایی با ضخامت کمتر از حمامهای با غلظت یونهای روی می شود. مطابقت تغییرات جریان بر حسب زمان در پتانسیل های ثابت رسوب دهی با مدل جوانه زنی شریفکر حمیاز حاکی از پیشرونده بودن مود جوانه زنی اکسید روی در می بود.

Effects of the Surface Characteristics on A Green Pellet Motion on the Roller Screen, DEM Approach

Roya Saidi, Fakhreddin Ashrafizadeh, Keyvan Raeissi, Mahshid Kharaziha

Department of Materials Engineering, Isfahan University of Technology, Isfahan 8415683111, Iran (Received 15 June 2020, accepted 14 September 2020)

Abstract

In this study, zinc oxide coating was applied on Ti6Al4V alloy using electrodeposition technique from a solution containing zinc nitrate salt at the concentrations of 0.1, 0.2, 0.3, and 0.4 M. Coatings were produced at a constant potential of -1.2 V vs Ag/AgCl 343K and the effect of bath concentration on crystallographic texture, morphology and chemical composition of the coating was investigated. For this purpose, microstructures were studied by scanning electron microscopy and phase structure and texture of the coatings were evaluated using peak intensities from the X-ray diffraction patterns. The results of current-time transients were used to verify the electrochemical aspects of the electrodeposition. The results showed that with increasing zinc ions concentration in the deposition bath, the surface morphology of zinc oxide coatings changes from worm-like to plate-like. From X-ray diffraction patterns, it was cleared that in the baths with 0.1 and 0.2 M zinc ions, preferred grain orientation of zinc oxide coatings is (10.0) polygonal planes and with increasing the zinc ions concentration to 0.3 and 0.4 M, it changes to (00.2) basal planes. Zinc nitrate was also present in the coatings obtained in baths containing 0.3 and 0.4 M zinc ions. The results of current-time transients illustrated that the deposition current decreased as the concentration of zinc ions increases in the deposition bath. This leads to low-thickness coatings in the baths with higher zinc ions concentrations. Comparing the potentiostatic current-time transients with Scharifker–Hills nucleation models indicated that the progressive nucleation of zinc oxide was governed at all zinc concentrations.

Keywords: Electrodeposition; Zinc oxide; Nucleation; Surface morphology; Ti6Al4V alloy.

E-mail of corresponding author: r.saidighahe@ma.iut.ac.ir.

مقدمه

در بین اکسیدهای فلزی، اکسید روی نانوساختار به دلیل برخی خواص استثنایی و کاربردهای گستردهای که در دستگاههای میکروالکترونیکی، بیوسنسورها و همچنین تبدیل و ذخیره انرژی دارد، مورد توجه بسیاری قرار گرفتهاست. نتایج پژوهشها نشان دادهاست که اکسید روی نانوساختار دارای زیستسازگاری و ایمنی زیستی است که آن را برای کاربردهای زیستپزشکی مانند نانوحسگرهای قابل کاشت، کاربردهای ترمیمی و پروتز در دندانیزشکی مناسب می سازد [۱-۳]. خواص نانوساختارهای اکسید روی به مورفولوژی آنها بستگی دارد. به عنوان مثال نانوسیمها و نانولولههای ٔ اکسید روی به دلیل مساحت زیاد سطح ، طول نشر کوتاه و راندمان تبدیل انرژی زیاد، در نیمههادیها استفاده می شوند [۴]. نانوذرات گلمانند "اکسید روی، فعالیتهای ضد باکتریایی بسیار خوبی را برای کاربردهای پزشکی به نمایش گذاشتند [۵]. نانوصفحات ٔ اکسید روی خواص فوتوكاتالیستی خوب و نانوكرههای (اكسید روی خاصیت نوری، فوتوکاتالیستی و ضدباکتریایی مناسبی را از خود نشان دادند [۷،۶].

پوشش دهی اکسید روی با استفاده از روش های مختلف مانند سل -ژل [۸]، رسوب شیمیایی بخار [۹]، هیدرو ترمال [۱۰] و روش های الکتروشیمیایی [۱۱] گسترش یافته است. در مقایسه با سایر روش ها، فرایند رسوب دهی الکتریکی مزایای متعددی از جمله هزینه کم، امکان پوشش دهی در مقیاس بزرگ و کنترل مور فولوژی پوشش روی زیرلایه های با ابعاد و اشکال متفاوت را دارد پوشش دهی بایستی رسانا باشد [۱۴]. عواملی مانند دما،

- ¹ Nanowires
- ² Nanorods

غلظت یونهای روی، pH و ولتاژ تأثیر بسزایی بر مورفولوژی و بافت پوشش اکسید روی دارند [۱۵]. بافت پوشش همچنین به میکروساختار و مورفولوژی سطحی آن وابسته است که میتواند در نهایت بر خواص پوشش تأثیرگذار باشد [۱۶]. با توجه به نقش مؤثر مورفولوژی اکسید روی بر خواص آن، کنترل پارامترهای رسوب دهی برای دستیابی به مورفولوژی مشخص ضروری به نظر میرسد.

همانطور که گفته شد یکی از پارامترهای تأثیرگذار بر رسوبدهی الکتریکی اکسید روی، غلظت یونهای روی در حمام پوشش دهی است. در اکثر پژوهش های قبلی در زمينه پوشش دهي اکسيد روي از محلول هاي نيتراتي، غلظت یونهای روی در محلول ۰٫۱ مولار بوده و به بررسی تأثیر غلظتهای بالاتر بر پوششدهی اکسید روی كمتر پرداخته شده است [۱۲]. اگرچه يوشيدا و همکارانش [۱۱] به بررسی اثر غلظت حمام پوششدهی بر رسوبدهي الكتريكي اكسيد روى پرداختهاند. اما ايشان بیشتر به اثر کاتالیستی غلظتهای مختلف یونهای روی در حمام پرداخته و اثر غلظت بر مکانیزم جوانهزنی، مورفولوژی، ترکیب شیمیایی و بافت پوششها را بررسی نکردند. هدف از این پژوهش، بررسی اثر غلظت یونهای روی بر ریزساختار، مورفولوژی و ترکیب شیمیایی پوشش اکسید روی بر زیرلایه آلیاژTi6Al4V و بررسی مکانیزم ايجاد پوشش است.

مواد و روش پژوهش

جهت اعمال پوشش اکسید روی، آلیاژ تیتانیم (Ti6Al4V) به شکل دیسک با قطر ۱۲ میلیمتر و ضخامت ۳ میلیمتر به عنوان زیرلایه انتخاب شد. هر نمونه با اتصال سیم مسی به آن، و مانت سرد، به عنوان الکترود کاری در رسوب دهی الکتریکی مورد استفاده قرار گرفت. به منظور صیقل شدن سطح نمونهها، سنبادهزنی آنها از شماره ۸۰ تا ۲۴۰۰ انجام شد. قبل از پوشش دهی، به منظور

³ Flower-like

⁴ Nanoplates

⁵ Nanospheres

چربی گیری، نمونهها به مدت ده دقیقه در اتانول صنعتی غوطهور و سپس با آب مقطر در دمای محیط شستشو شدند.

برای پوشش دهی از دستگاه پتانسیو استات -گالوانو استات EG&G (مدل 263A) استفاده شد. سل الکترو شیمیایی پوشش دهی به همراه الکترو د Ag/AgCl (در KCl اشباع) به عنوان الکترو د مرجع، مش پلاتین به عنوان الکترو د مقابل و زیرلایه Ti6Al4V آماده سازی شده به عنوان الکترو کار بود. پوشش دهی از محلول آبی با غلظت های الکترو کار بود. پوشش دهی از محلول آبی با غلظت های (۲۰, ۲۰, ۲۰, ۳, و ۴,۰ مولار نیترات روی -۶ آبه (۲۰, م ۲٫۰، ۳٫۰ و ۴٫۰ مولار نیترات روی -۶ آبه گرفت. به منظور تنظیم Hq از محلول رقیق سدیم گرفت. به منظور تنظیم Hq از محلول رقیق سدیم در پتانسیل NaOH, Merck) استفاده شد. پوشش دهی پس از پوشش دهی، نمونه ها با آب دوبار تقطیر شستشو شدند (شکل ۱).

شکل ۱. فرایند رسوبدهی الکتریکی اکسید روی.

فازیابی پوشش به وسیله دستگاه پراش پرتو ایکس (X'pert-MPD مدل Philips) با پرتو α مس، پتانسیل ۴۰kV و جریان ۲۰۰۳، در دامنه ۲۵ از ۲۰ تا ۸۰ درجه انجام شد و نتایج به وسیله نرمافزار ۲۰ تا ۷۰ درجه پایگاه داده PDF2 مورد آنالیز قرار گرفت. برای تعیین ضریب بافت از روش درصد صفحهای استفاده شد. ضریب بافت نسبی با انتخاب ۸ پیک مناسب از الگوی

جهت بررسی مورفولوژی سطح پوشش های ایجاد شده از میکروسکوپ الکترونی روبشی (Philips مدل XL30) استفاده گردید. ضخامت پوشش ها و درصد تخلخل آن ها بوسیله نرم افزار Image J 1.44p و از روی تصاویر میکروسکوپی الکترونی سطح مقطع پوشش ها اندازه گیری شد.

تحلیل یافتههای آزمایشگاهی

مورفولوژی و بافت سطح پوشش اکسید روی

تصاویر میکروسکوپی الکترونی روبشی پوششهای ایجاد شده در غلظتهای مختلف یونهای روی در شکل ۲ نشان داده شدهاست. با توجه به این تصاویر، مورفولوژی پوششهای ایجاد شده در غلظتهای ۱/۰ و ۲/۰ مولار، کرمی شکل ۲ است. البته یکنواختی پوشش در غلظت ۱/۰ بیشتر از ۲/۰ است. با افزایش غلظت یونهای روی در حمام پوشش دهی و در غلظتهای ۳/۰ و ۴/۰ مولار، مورفولوژی پوشش از کرمی به صفحهای تغییر میکند. با توجه به تصاویر میکروسکوپی، مورفولوژی پوششهای ایجاد شده در غلظت ۱/۰ مولار کاملاً یکنواخت بوده و با افزایش غلظت یونهای روی غیریکنواختی مورفولوژی پوششها افزایش پیدا میکند.

الگوهای تفرق اشعه ایکس پوششهای اکسید روی در شکل ۳ آمدهاست. الگوی پراش پرتو ایکس در غلظتهای ۱٫۱ و ۲٫۲ مولار، مربوط به اکسید روی با

پراش و مقایسه آنها با شدت پیکهای معادل در نمونه پودر اکسید روی با جهتگیری راندوم محاسبه شد [۱۷]. عدد ۱ به معنای شدت حالت عاری از بافت یا راندوم است. لذا چنانچه شدت صفحهای بیشتر از شدت حالت راندوم شود آن صفحه دلالت بربافت مرجح پوشش دارد [۱۸].

² Worm-like structure

¹ In-sheet plane percentage

ساختار هگزاگونال است که با کارت استاندارد JCPDS -01-075)

شکل ۲. مورفولوژی سطح پوشش های اکسید روی حاصل از حمامهای با غلظت: الف) ۱٬۰، ب) ۲٬۰، ج) ۰٫۳ و د) ۴٬۰۰ولار از یونهای روی.

(0576 تطابق خوبی دارد، اگر چه در الگوی پراش پرتو ایکس این نمونهها، پیکهای مربوط به زیرلایه تیتانیم (استاندارد JCPDS شماره 1294-00) وجود دارد. این امر را میتوان به ضخامت نسبتاً کم پوشش اکسید روی و یا به وجود تخلخل در سطح پوششها نسبت داد. تاثیر غلظت یونهای اکسید روی بر جهت قرارگیری فیلمهای پلیکریستالی با ارزیابی ضریب بافت (TC) صفحات و با استفاده از رابطه زیر بررسی میشود [۱۹].

$$TC = \frac{\frac{I_{\rm hkl}}{I_{\rm hkl}^0}}{\frac{1}{N} \sum_{l=0}^{l} \frac{1}{I_{\rm hkl}^0}}$$
(1- $\mathfrak{r}$)

در این رابطه: (hkl) شدت صفحه (hkl) در الگوی پراش پرتو ایکس، (hkl) n شدت این صفحه در پودر اکسید روی با جهتگیری راندوم و n تعداد صفحات انتخاب شده از الگوی پراش پرتو ایکس است [۱۹]. با توجه به شکل n، پوشش های حاصل در غلظتهای 1/1 و 1/1مولار دارای بافت مرجح مربوط به صفحات چند وجهی (۱۰.۰) می باشند. با افزایش غلظت یونهای روی به 1/1و 1/1 مولار بافت مرجح از (۱۰.۰) به بافت صفحات قاعده

(۰۰.۲) تغییر می کند. با توجه به شکل ۳ با افزایش غلظت یونهای روی در حمام علاوه بر پیکهای اکسید روی، پیکهای فاز 8(NO₃)₂(OH) نیز قابل مشاهدهاند. این امر را می توان

شکل ۳. پراش پرتو ایکس از پوشش های اکسید روی حاصل از حمامهای با غلظت: الف)۰٫۰، ب) ۰٫۲، ج) ۰٫۳ و د) ۴٫۰ مولار از

يون،هاي روي.

شکل ۴. بافت پوششهای اکسید روی حاصل از حمامهای با غلظتهای مختلف.

به وجود غلظت بالای یونهای نیترات به دلیل غلظت بالای نیترات روی در حمام پوشش دهی نسبت داد که منجر به رسوب ترکیبات نیتراتی به همراه اکسید روی شدهاست.

در روش رسوب دهی الکتریکی از پیش ماده حاوی یونهای نیترات به صورت نمک نیترات روی که قابل انحلال در آب است، استفاده می شود. به نظر می رسد که به عنوان یک مزیت، این روش می تواند به عنوان پیش ساز هر دو یون روی (+2 nz) و هیدروکسیل (OH) عمل کند. در رسوب دهی الکتریکی اکسید روی ابتدا نیترات روی احیا می شود. احیای نیترات روی، یونهای روی و آنیونهای نیتریت و هیدروکسیل در کاتد ایجاد می کند. یونهای روی به عنوان کاتالیزور و عامل شرکت کننده در واکنش عمل می کنند. واکنش یونهای روی با آنیونهای هیدروکسیل منجر به ایجاد هیدروکسید روی (2n (OH) شده که در ادامه با دهیدراسیون به اکسید روی (2n (OH)

 $\operatorname{Zn}^{2+} + 20 \operatorname{H}^{-} \rightarrow \operatorname{Zn}(0 \operatorname{H})_{2} \rightarrow \operatorname{Zn}0 + H_{2} 0$ (Y-Y)

شکل۵، منحنی های جریان-زمان در دمای ۳۴۳ کلوین و پتانسیل ثابت پوشش دهی ۱٫۲ V_{Ag/AgCl} را در حمامهای حاوی درصدهای مختلف یونهای روی نشان میدهد. همانطور که مشاهده میشود منحنیهای مذکور همگی یک افزایش در دانسیته جریان کاتدی را به همراه یک کاهش نشان میدهند که مطابق با مدل شریفکر –هیلز بیانگر مدل جوانهزنی سه بعدی با رشد تحت کنترل نفوذ روی کل زیرلایه است [۲۲،۲۱].. این منحنیها را میتوان به سه ناحیه تقسیم کرد. در قسمت ابتدایی که نزدیک به محور عمودی است، شاهد کاهش یکباره چگالی جریان هستیم که مربوط به شارژ لایه دوگانه الکتریکی روی سطح الكترود است. این امر به خاطر پدیدههای جذبی-دفعی است که مانع از رشد جوانههای اولیه میشود [۲۲،۲۱]. این پدیده در اینجا احتمالا مربوط به جذب هیدروکسید روی است که قادر به مسدود کردن مراکز جوانهزنی سه بعدی روی سطح زیرلایه می شود. در ناحیه

¹ Double layer

دوم، چگالی جریان به تدریج افزایش پیدا کرده تا به مقدار حداکثر خود (*i*max) می رسد. این افزایش چگالی جریان به علت افزایش تعداد یا ابعاد جوانههای تشکیل شده روی سطح الکترود است. در طی این مرحله، انتقال گونههای فعال به سمت جوانههای تشکیل شده روی سطح از طریق نفوذ نیم کرهای ^۲، در غیاب روی هم افتادن میدانهای نفوذی انجام می شود. گسترش این میدانهای نفوذی منجر به روی هم افتادن میدانهای نفوذی در اطراف جوانهها و حاکم شدن یک انتقال جرم خطی ^۳ به سمت الکترود کاری می شود. در نتیجه، بتدریج چگالی به سمت فصل مشترک الکترود/ الکترولیت در ناحیه سوم نمودار کاهش می یابد [۲۲،۲۱]. شماتیک نفوذ نیم کره ای نفوذی آنها در شکل ۶ نشان داده شده است.

شکل ۵. نمودارهای جریان – زمان در غلظتهای مختلف یونهای

روى.

در شکل ۵ مشاهده می شود که بیش ترین چگالی جریان پوشش دهی مربوط به حمام با غلظت ۰/۱ مولار است و با افزایش بیش ترغلظت یونهای روی در محلول پوشش دهی، چگالی جریان پوشش دهی کاهش پیدا می کند، لیکن افزایش غلظت یونهای روی بیش تر از ۰/۱

³ One-dimensional diffusion

² Hemispherical diffusion zones

مولار نه تنها باعث افزیش چگالی جریان نشده، بلکه منجر به کاهش چگالی جریان پوشش دهی نیز شدهاست. یوشیدا و همکارانش [۱۱]

شکل ۶. تصویر نمادین رشد و همپوشانی میدانهای نفوذ نیمکرهای در اطراف جوانهها که تحت کنترل نفود در سطح الکترود در حال رشد هستند.

اثر غلظت یونهای روی بر جریان پوشش دهی را بررسی کردهاند. نتایج پژوهش ایشان نشان داد که کمی افزایش در غلظت یونهای ⁺²n2 به طور قابل توجهی چگالی جریان را افزایش داده و این روند تا مرحله اشباع محلول از ⁺²n2 (بالاتر از ۲۰ میلی مولار) افزایش مییابد. پس از آن، شیب روند افزایش چگالی جریان کاهش پیدا کرده و در حدود غلظت ۱/۰ مولار از یونهای روی تقریباً ثابت می شود. به نظر می رسد که غلظت ۱/۰ مولار ⁺²n2 غلظت بحرانی نظر می رسد که غلظت ۱/۰ مولار ⁺²n2 غلظت بحرانی این مقدار، چگالی جریان پوشش دهی کاهش پیدا می کند. این مقدار، چگالی جریان پوشش دهی کاهش پیدا می کند. نتایج تصاویر سطح مقطع پوشش ها در غلظتهای مختلف در شکل ۷ نشان داده شده است. ضخامت متوسط پوشش های تشکیل شده در غلظتهای حمام ۱/۰، ۲/۰، مراب رو ۲/۰ مولار با استفاده از نرم افزار امت. مشاهده

می شود که با افزایش غلظت یون های روی، ضخامت پوشش ها کاهش پیدا کرده است.

نتایج نمودارهای جریان –زمان در شکل ۵ نیز نتایج حاصل از تصاویر سطح مقطع را تایید میکند. با توجه به شکل ۵ مشاهده می شود که با افزایش غلظت یونهای روی، چگالی جریان پوشش دهی کاهش پیدا میکند. چگالی جریان یکی از مهم ترین متغیرها در رسوب دهی الکتریکی است به گونه ای که بر ضخامت رسوب و مشخصات آن اثر می گذارد. در تئوری، ارتباط ضخامت پوشش با چگالی جریان و زمان پوشش دهی با قانون فارادی (رابطه ۳–۳) برقرار می شود [۲۳].

 $h = IAt/sdnF \tag{(Y-Y)}$

بطوریکه: I جریان پوشش دهی، s مساحت سطح در حال پوششدهی، d چگالی ماده در حال رسوبدهی الکتریکی (در این شرایط اکسید روی)، n ظرفیت فلز (در این شرایط روی) ، A عدد جرمی و F ثابت فارادی (C/mol ۹۶۵۰۰) است. با توجه به رابطه فوق، یک ارتباط مستقیم بین چگالی جریان پوششدهی و ضخامت پوشش وجود دارد به گونهای که هر چه چگالی جریان پوششدهی افزایش پیدا کند، ضخامت پوشش نیز افزایش پیدا میکند. با توجه به این که با افزایش غلظت یونهای روی چگالی جریان پوششدهی کاهش پیدا کردهاست، کاهش ضخامت پوششهای حاصل نیز متعاقباً مورد انتظار است. نتایج مشابهی در پژوهش دنیل و همکارانش [۲۴]. در مورد پوشش دهی فلز نیکل گزارش شدهاست. پژوهش ایشان نشان داد که تا غلظت ۰/۳۵ گرم بر سانتیمتر مکعب از یونهای نیکل، ضخامت پوشش نیکل رسوب داده شده بر زيرلايه فولاد كربني افزايش و با افزايش بيشتر غلظت یونهای نیکل، ضخامت پوشش کاهش می یابد. با استفاده

از نرم افزار Image tool درصد تخلخل نمونههای پوشش داده شده در غلظتهای ۰٫۱، ۰٫۲، ۳٫۲ و ۲٫۴ مولار به ترتیب ۱۲، ۱۰، ۸ و ۲ درصد تخمین زده شد. مشاهده می شود که با افزیش غلظت یونهای روی، درصد تخلخل پوششها کاهش پیدا کردهاست.

مطالعات مدل جوانهزنی پوشش اکسید روی

مدل جوانهزنی اکسید روی را می توان با رسم کمیتهای بدون بعد (*i/i*m²) نسبت به *t/t* با معادلات پیشنهاد شده توسط شریفکر -هیلز برای جوانهزنی آنی(معادله ۳–۴) و

شکل ۷. سطح مقطع پوشش های اکسید روی حاصل از حمامهای با غلظت: الف) ۰٫۱، ب) ۰٫۲،ج) ۰٫۳ و د) ۰٫۴ مولار از یون های روی.

جوانهزنی پیشرونده (معادله ۳–۵) تعیین کرد. این منحنیها از نمودار جریان-زمان در پتانسیل ثابت به دست میآیند به صورتی که _t زمانی است که حداکثر جریان *i* به وجود میآید [۲۱].

- $\left(\frac{i}{i_{\rm m}}\right)^2 = \frac{1.9542}{t_{/t_{\rm m}}} \left\{ 1 \exp\left[-1.2546\left(\frac{t}{t_{\rm m}}\right)\right] \right\}^2 \qquad (\mbox{${\rm f}$-$$$$$$$$$$$$$$$"})$
- $\left(\frac{i}{i_{\rm m}}\right)^2 = \frac{1.2254}{t_{/t_{\rm m}}} \left\{ 1 \exp\left[-2.3367 \left(\frac{t}{t_{\rm m}}\right)^2\right] \right\}^2 (\Delta \Upsilon)$

شکل ۸ بر اساس معادلات پیشنهاد شده توسط شریفکر رسم شدهاند. همان گونه که از این شکل مشاهده می شود، جوانهزنی رسوبات در حضور غلظتهای مختلف یونهای روی به مد جوانهزنی پیشرونده نزدیک است.

این پدیده احتمالاً به خاطر فقدان مراکز جوانهزنی گسترده روى سطح زيرلايه است. مسدود شدن مراكز فعال براي جوانهزنی توسط هیدروکسید روی، منجر به جوانهزنی محدود روی سطح زیرلایه شدهاست. انحراف از مدل جوانهزنی ارائه شده توسط شریفکر -هیلز به پوشیده شدن غيريكنواخت زيرلايه توسط مناطق نفوذي نسبت داده شدهاست که به دلیل توزیع غیر یکنواخت مناطق فعال جوانهزنی و عیوب سطحی که روی زیرلایه آلیاژ تیتانیمی وجود دارد، میباشد [۲۱]. بدیهی است در زمانهای پایین تر از t_m منحنی نتایج آزمایشگاهی تطابق بهتری با مدل جوانهزنی پیشرونده دارد. با این حال، هنگامی که *t>t*_m باشد، منحنی آزمایشگاهی بتدریج از مدلهای جوانهزنی فاصله می گیرد. در شرایط تئوری، جوانهزنی لحظهای و پیشرونده را روی سطح بسیار صاف در نظر گرفته اند. درحالی که در عمل ممکن است نواقصی مانند خراش ها و نقایص روی سطح و نابجایی ها باعث انحراف بین منحنیهای تجربی و نظری شود. علاوه بر این، باید خاطر نشان کرد که مدل شریفکر -هیلز هیچ توضیحی در مورد برهمکنشهای دینامیکی موجود در حمام ندارد و از تأثير نرخ احيا/اکسيداسيون و متغيرهای خارجی مانند پتانسیل چشمپوشی میکند [۲۶،۲۵].

علاوه بر این رسوب دهی الکتریکی اکسید روی طبق واکنش (۳–۲) انجام می شود، که در آن ابتدا یون های روی در محلول الکترولیت با ⁻(OH) ترکیب شده و محصول میانی هیدروکسید روی، ₂(OH)، را بوجود می آورد. در ادامه یون های هیدروکسید جذب شده روی سطح کاتد به اکسید روی تبدیل می شود. در طی رسوب دهی الکتریکی، غلظت یون های فلزی روی سطح الکترود اساساً بدون تغییر است. با این حال، غلظت یون های فلزی در سطح رسوب کمتر از محلول الکترولیت می باشد. در همین زمان، رشد رسوبات در حالیکه $K=(8\pi C/\rho)^{1/2}$ و $P_3=A$ ، $P_1=Z_{PR}FK_{PR}$ است و در آن K_{PR} ثابت سرعت واکنش احیاء هیدروژن، C_0 غلظت یونهای روی در محلول، M جرم مولی اکسید روی، ρ چگالی اکسید روی، D مقدار متوسط ضریب دیفوزیون یونهای روی، F ثابت فارادی، A ثابت نرخ جوانهزنی و N چگالی مناطق فعال برای جوانهزنی می باشند.

در طی فرایند شبیه سازی پارامترهای P_1 ، P_2 , P_3 , P_2 , P_3 و P_4 و P_4 مجاز به تغییر آزادانه هستند. این پارامترها، مرجع قابل توجهی برای مطالعه رفتار الکتروشیمیایی نانوذرات اکسید روی در رسوب دهی الکتریکی در غلظتهای مختلف ارائه می دهند. با استفاده از الگوریتم لونبرگ مارکارد، رابطه (T–V) برای منحنی های جریان – زمان بدست آمده و رابطه (T–V) برای منحنی های جریان – زمان بدست آمده یا پارامترهای مجهول P_4 , P_3 , P_4 و P_4 بدست آمد. نتایج در غلظتهای مختلف یونهای روی، شبیه سازی شده و یا رامترهای مجهول P_4 , P_4 , P_4 و P_4 بدست آمد. نتایج داده های تجربی بدست آمده تطابق خوبی داشتند که این یا رامترها در جدول ۲ گزارش شده اند.

جدول ۱. پارامترهای سینتیکی بدست آمده از منحنیهای جریان – زمان مطابق با معادله (۳–۷)

• , ۴	٠٫٣	• ,٢	٠٫١	غلظت حمام
				(مولار)
• ,991	۲٫۲۵۷	۳,90۶	۸,۸۲۶	<i>P</i> ₁ *
				$(mA cm^{-2})$
• ,817	٣٠۵٠٣	•/174	• ,• ٣٣	P_2
				(s^{-1})
• /• 11	• /• ١٣	•,•٣•	• ,• ۴٧	<i>P</i> ₃
				(s ⁻¹)
17,84	۱۵/۰۱	۳۵٬۸۵	VV/AA	<i>P</i> ₄
				$(mA_{1/2}cm^{-2}s^{-1})$

اکسید روی در پتانسیلهای منفی تر با واکنش تکامل هیدروژن همراه است. همه اینها می تواند منجر به انحراف بین منحنیهای تجربی و نظری شود [۲۷]. بنابراین، احیای پروتون در شرکت با فرایند جوانهزنی در تحلیل منحنیهای جریان –زمان بایستی در نظر گرفته می شود.

 $H_{interface}^{+} + e^{-} \rightarrow H_{adsorbed}$ (9-37)

پالومار -پارداو و همکارانش [۲۷] مدلی برای جوانهزنی و رشد ماتریس فلزی ارائه دادند. در این مدل دانسیته جریان کلی برای فرایند رسوبدهی الکتریکی به شرح زیر است:

$$i_{\text{total}}(t) = \left(P_1^* + P_4^{-1/2}\right) \times \left\{1 - (V-\Upsilon)\right\}$$
$$\exp\left\{-P_2\left[t - \frac{1 - \exp(-P_3 t)}{P_3}\right]\right\}$$

شکل ۸. منحنی های بدون بعد شریفکر در غلظتهای مختلف یون های روی. خطوط ممتد سیاه و خاکستری به ترتیب مربوط به جوانهزنی آنی و پیشرونده است.

که در آن

$$P_1^* = P_1 \left(\frac{2c_0 M}{\pi \rho}\right)^{1/2} \tag{A-T}$$

$$P_2 = N_0 \pi KD \qquad (9-\tau)$$

$$P_4 = \frac{2FD^{1/2}c_0}{\pi^{1/2}} \tag{1.-\%}$$

¹ Proton reduction (PR)

-•,\\A	-•,***	-•/904	٣,٠١٠	Kpr (×10 ⁶)
				(mol cm ⁻² s ⁻¹)
• ,• 1 1	• /• ١٣	•,•٣•	• ,• *٧	A
				(s^{-1})
۶,۰۳	۲٫۲۹	• ، • ۵۸۳	• ,• • ١	N_0 (×10 ⁻⁶)
				(cm^{-2})
• ,• • A	• /• ٢١	• / ٢٧١	۵٫۱۱۷	$D (\times 10^5)$
				(cm^2s^{-1})

همانگونه که در جدول ۱ مشاهده می شود، با افزایش غلظت یونهای روی در حمام پوشش دهی دانسیته مناطق مناسب برای جوانهزنی اکسید روی افزایش پیدا میکند، اما از طرف دیگر مقدار متوسط ضریب دیفوزیون یونهای روی و ثابت نرخ جوانهزنی کاهش پیدا کردهاست. بنابراین انتظار میرود با افزایش غلظت یونهای روی میزان جوانههای اولیه تشکیل شده کاهش پیدا کند. از لحاظ تئوري، با افزايش فوق اشباع در محلول، نرخ جوانهزنی افزایش پیدا میکند. اما در عمل اینگونه نیست. نتايج تحقيقات نشان داده است كه با افزايش فوق اشباع نرخ جوانهزنی به صورت نمایی افزایش پیدا میکند. پس از آن سرعت افزایش نرخ جوانهزنی کاهش پیدا کرده و به دنبال آن کاهش شدید نرخ جوانهزنی (باهمان سرعتی که این نرخ افزایش پیدا کرده است) را خواهیم داشت. این اتفاق مى تواند به علت افزايش شديد ويسكوزيته محلول با افزایش فوق اشباع باشد، که حرکت مولکولی را محدود کرده و سرعت تشکیل ساختارهای بلوری را کاهش میدهد [۲۸]. با توجه به نتایج بدست آمده به نظر میرسد غلظت ١، مولار، غلظت فوق اشباع بحراني براي رسوبدهی اکسید روی باشد، به گونهای که در غلظتهای بالاتر از آن نرخ جوانهزنی کاهش پیدا میکند.

با توجه به جدول، با کاهش غلظت یونهای روی، ثابت سرعت واکنش احیای هیدروژن افزایش پیدا میکند. البته مهم است که تاکید شود که در شرایط آزمایشگاهی انجام

شده، مشکلات همرفت به دلیل تشکیل حبابهای هیدروژن قابل اغماض است، زیرا هیچ حباب هیدروژنی در حین پوشش دهی و ثبت منحنیهای جریان – زمان مشاهده نشد.

۳–۳. مکانیزم جوانهزنی و رشد پوشش اکسید روی

همانطور که پیشتر گفته شد، احیای نیترات به نیتریت، منجر به ایجاد آنیونهای هیدروکسیل در سطح زیرلایه میشود. رسوبدهی یونهای روی به همراه آنیونهای هیدروکسیل، هیدروکسید روی را تشکیل میدهد که به صورت خود به خود آب خود را از دست داده و به اکسید روی تبدیل میشوند. مکانیزم رسوبدهی اکسید روی در غلظتهای مختلف یونهای روی در شکل ۹ نشان داده شده است.

با استناد به پژوهش اوتانی و همکاران [۲۹]، مکانیزم جوانهزنی اکسید روی را میتوان به دو دسته دمای پایین (پایین تر از ۳۴۳ کلوین) و دمای بالا (بالاتر از ۳۴۳ کلوین) تقسیم کرد. ایشان عنوان کردهاند که در دماهای پایین مقدار مشخصی از ماده متشکله اکسید روی'، که اجزای محلول الکترولیت پوشش دهی را به دام انداخته است، (Zn(OH)₂) با مورفولوژی مشخص روی سطح زيرلايه گسترش پيدا ميكند. جوانهزني و رشد اوليه اکسید روی در فصل مشترک بین زیرلایهTi6Al4V و لایه هیدروکسید روی انجام میشود. با توجه به این که دمای ۳۲۸ کلوین دمای پایین برای پوششدهی اکسید روی است (پایین تر از ۳۴۳ کلوین)، در تمامی غلظتهای پوششدهی در این پژوهش ابتدا یک لایه هیدروکسید روی بر سطح زیر لایه تشکیل می شود. پیشتر گفته شد که بافت مرجح در غلظتهای ۰٫۱ و ۰٫۲ مولار از یون های روی بافت صفحات چند وجهی (۱۰.۰) و بافت مرجح در غلظتهای ۲٫۳ و ۰٫۴ مولار صفحات قاعده (۰۰.۲) است (شکل ۴). از این رو در غلظتهای ۰٫۱ و

¹ Precursor

۲۰ مولار از یون های روی (شکل ۹–الف)، رشد جوانههای اکسید روی در جهت [۱۰.۰]، منجر به ایجاد اکسید روی با ساختار کروی می شود. در ادامه این ساختارهای کروی به دنبال یکدیگر قرار گرفته و منجر به ایجاد اکسید روی با ساختار کرمی شکل می شوند.

در غلظتهای بالاتر (شکل ۹-ب)، صفحات قاعده (۰۰.۲) اکسید روی، بر سطح زیرلایه جوانهزنی کرده و رشد میکنند. با توجه به این که چگالی بار در گوشههای صفحه در طی فرایند رسوب دهی الکتریکی زیاد است و همچنین به دلیل نیروی کولن بین صفحات قاعده و زیرلایه (کاتد)، رشد این صفحات در جهت [۰۰.۲] کند و یا متوقف می شود و این صفحات به رشد خود در گوشهها و در جهت [۰۰.۱] ادامه می دهند [۳۳]. این امر منجر به ایجاد مورفولوژی صفحهای اکسید روی می شود. لازم به ذکر است به دلیل مدل جوانهزنی پیشرونده اکسید روی، مادامی که جوانههای قبلی اکسید روی در حال رشد هستند جوانههای جدید اکسید روی نیز تشکیل می شوند.

شکل ۹. شماتیک جوانهزنی و رشد اکسید روی در غلظتهای (الف) ۱٫۰ و ۲٫۰ مولار و (ب) ۲٫۰ و ۲٫۴ مولار.

نتيجهگيري

در این پژوهش، اثر غلظت یونهای روی بر ترکیب شیمیایی، ریزساختار و ضخامت پوششهای اکسید روی بر زیرلایه Ti6Al4V بررسی شد. با توجه به آزمون فازیابی توسط پراش پرتو ایکس و مشاهدات میکروسکوپ الکترونی نتایج زیر بدست آمد.

۱- مورفولوژی پوشش اکسید روی در غلظتهای ۰،۱ و
۲۰ مولار کرمی شکل بوده و با افزایش غلظت یونهای
روی در حمام پوشش دهی به ۲،۲ و ۰،۲ مولار،
مورفولوژی پوشش از کرمی شکل به سمت صفحهای
تغییر میکند.

۲- بافت مرجح پوشش های ایجاد شده بر زیرلایه آلیاژ
۲- بافت مرجح پوشش های ایجاد شده بر زیرلایه آلیاژ
۲۰۱۵ به صورت صفحات چند وجهی (۱۰.۰) در
غلظت های ۱/۰ و ۲/۰ و صفحات قاعده (۲۰۰۰) در
غلظت های ۳/۰ و ۲/۰ مولار است.

۳- با افزایش غلظت یونهای روی در حمام پوشش دهی، مورفولوژی پوشش از کرمی شکل به سمت صفحهای تغییر میکند.

۴- با افزایش غلظت یونهای روی، درصد تخلخل و ضخامت پوششهای اکسید روی کاهش پیدا میکند. یکنواختی پوشش اکسید روی در غلظت ۰/۱ مولار بیشترین است.

۵- پوشش های تشکیل شده در محلول های حاوی
غلظت های ۳۰٬۰ و ۴٬۰ مولار از یون های روی علاوه بر
اکسید روی حاوی ترکیب 8(OH)2(OH) است.

۶- نوع جوانهزنی رسوبات در حضور غلظتهای مختلف از یونهای ⁺² یه صورت پیشروندهاست و تغییر غلظت یونهای ⁺² تغییری در مود جوانهزنی ندارد. vapor deposition of oriented ZnO film over large areas, Applied Physics Letters. 43 (1983) 1108–1110.

10. N. Ekthammathat, T. Thongtem, A. Phuruangrat, S. Thongtem, *Characterization of ZnO flowers of hexagonal prisms with planar and hexagonal pyramid tips grown on Zn substrates by a hydrothermal process*, Superlattices and Microstructures. 53 (2013) 195–203.

11. T. Yoshida, D. Komatsu, N. Shimokawa, H. Minoura, *Mechanism of cathodic electrodeposition of zinc oxide thin films from aqueous zinc nitrate baths*, Thin Solid Films. 451–452 (2004) 166–169.

12. M. Skompska, K. Zarębska, Electrodeposition of ZnO nanorod arrays on transparent conducting substrates-a review, Electrochimica Acta. 127 (2014) 467–488.

13. M.M. Alves, C.F. Santos, M.J. Carmezim, M.F. Montemor, Nanostructured "Anastacia" flowers for Zn coating by electrodepositing ZnO at room temperature, Applied Surface Science. 332 (2015) 152–158.

14. D. Gal, G. Hodes, D. Lincot, H. Schock, *Electrochemical deposition of zinc oxide films from non-aqueous solution: a new buffer/window process for thin film solar cells*, Thin Solid Films. 362 (2000) 79–83.

15. B.N. Illy, A.C. Cruickshank, S. Schumann, R. Da Campo, T.S. Jones, S. Heutz, M.A. McLachlan, D.W. McComb, D.J. Riley, M.P. Ryan, *Electrodeposition of ZnO layers for photovoltaic applications: controlling film thickness and orientation*, Journal of Materials Chemistry. 21 (2011) 12949–12957.

16. S. Kang, J.S. Yang, D.N. Lee, *Relationship between texture and surface morphology of copper electrodeposits*, Plating and Surface Finishing. 82 (1995) 67–70.

17. K. Raeissi, A. Saatchi, M.A. Golozar, Effect of nucleation mode on the morphology and texture of electrodeposited zinc, Journal of Applied Electrochemistry. 33 (2003) 635–642.

18. S. Khorsand, K. Raeissi, M.A.

1. J. Zhou, N. Xu, Z.L. Wang, Dissolving behavior and stability of ZnO wires in biofluids: A study on biodegradability and biocompatibility of ZnO nanostructures, Advanced Materials. 18 (2006) 2432– 2435.

2. Z. Li, R. Yang, M. Yu, F. Bai, C. Li, Z.L. Wang, *Cellular Level Biocompatibility and Biosafety of ZnO Nanowires*, The Journal of Physical Chemistry C. 112 (2008) 20114–20117.

3. J.K. Park, Y.J. Kim, J. Yeom, J.H. Jeon, G.C. Yi, J.H. Je, S.K. Hahn, *The topographic effect of zinc oxide nanoflowers on osteoblast growth and osseointegration*, Advanced Materials. 22 (2010) 4857–4861.

4. A.S. Ismail, M.H. Mamat, M.F. Malek, M.A.R. Abdullah, M.D. Sin, M. Rusop, A study different morphological on structures of zinc oxide nanostructures for humidity sensing application, in: International Conference on Nano-Technology Electronic Devices and Materials, 2016: pp. 1–5.

5. N. Talebian, S.M. Amininezhad, M. Doudi, *Controllable synthesis of ZnO nanoparticles and their morphology-dependent antibacterial and optical properties*, Journal of Photochemistry and Photobiology B: Biology. 120 (2013) 66–73.

6. D.G. Tong, P. Wu, P.K. Su, D.Q. Wang, H.Y. Tian, *Preparation of zinc* oxide nanospheres by solution plasma process and their optical property, photocatalytic and antibacterial activities, Materials Letters. 70 (2012) 94–97.

7. N. Jayaprakash, R. Suresh, S. Rajalakshmi, S. Raja, E. Sundaravadivel, M. Gayathri, M. Sridharan, One-step synthesis, characterisation, photocatalytic and bio-medical applications of ZnO nanoplates. Materials Technology. 35 (2020) 112-124.

8. L. Znaidi, *Sol-gel-deposited ZnO thin films: A review*, Materials Science and Engineering B: Solid-State Materials for Advanced Technology. 174 (2010) 18–30.

9. F.T.J. Smith, Metalorganic chemical

مراجع

ofexperimental data, University of Stavanger, 2014.

29. S. Otani, J. Katayama, H. Umemoto, M. Matsuoka, *Effect of Bath Temperature* on the Electrodeposition Mechanism of Zinc Oxide Film from Zinc Nitrate Solution, Journal of The Electrochemical Society. 153 (2006) 551–556. Golozar, *Effect of Oxalate Anions on Zinc Electrodeposition from an Acidic Sulphate Bath*, Journal of The Electrochemical Society. 158 (2011) 377–383.

19.C. Agashe, M.G.Takwale, B.R.Marathe, V.G.Bhide, Structural Properties Of SnO2: F Films Deposited By Spray Pyrolysis, Solar Energy Materials. 17 (1988) 99–117.

20. Z. Liu, Z. Jin, J. Qiu, X. Liu, Preparation characteristics and ofordered ZnO porous films bv а electrodeposition method using PS array templates, Semiconductor Science and Technology. 21 (2006) 60-66.

21. G.H. B Scharifker, *Theoretical and experimental studies of multiple nucleation*, Electrochimica Acta. 29 (1983) 879–889.

22. J. Mostany, J. Mozota, B.R. Scharifker, *Three-dimensional nucleation with diffusion controlled growth: Part II. The nucleation of lead on vitreous carbon*, Journal of Electronal Chemistry. 177 (1984) 25–37.

23. Y.D. Gamburg, G. Zangari, Theory and Practice of Metal Electrodeposition, springer, London, 2011.

24. D.T. Oloruntoba, L. Oluwole, *Effect of* Some Process Variables on Nickel Electroplating of Low Carbon Steel Effect of Some Process Variables on Nickel Electroplating of Low Carbon Steel, Leonardo Electronic Journal of Practices and Technologies. 18 (2011) 79–94.

25. Y. Wang, X. Zhou, Z. Liang, H. Jin, *Characterization of ultrasonic-assisted electrochemical deposition of Ni-Co-ZrO*₂, Coatings. 8 (2018) 211–223.

26. P.C.T. D'Ajello, M.L. Munford, A.A. Pasa, *Transient equations for multiple nucleation on solid electrodes: A stochastic description*, The Journal of Chemical Physics. 111 (1999) 4267–4272.

27. M. Palomar-Pardavé, B.R. Scharifker, E.M. Arce, M. Romero-Romo, *Nucleation* and diffusion-controlled growth of electroactive centers: Reduction of protons during cobalt electrodeposition, Electrochimica Acta. 50 (2005) 4736– 4745.

28. S. Tantciura, Hydrate nucleation kinetics and statistical analysis